

روزنامه شهر امید و زندگی

SHAHRARANEWS
۲شنبه
۱۳۹۸ | ۰۸ صفر ۱۴۴۱
شماره ۲۹۴۱ | ۷۰۰ تومان

۱۲ صفحہ ۴۰۴ صفحہ ورزشی
۱۶ صفحہ ویژه شهر آرا محله
۱۵ مهر ۱۳۹۸ | ۰۸ صفر ۱۴۴۱
شماره ۲۹۴۱ | ۷۰۰ تومان

سرمقاله

ارتقای روحیه نوع دوستی با کمپین‌های اجتماعی

مجید خرمی
مدیر مسئول

زیست جمعی اقتضانات و الزامات خود را دارد. باید «باهم بودن» را چنان پررنگ کنیم که «هیچ شهروندی» در مشکلاتی که بر سرش آوار می‌شود، احساس تنهایی نکنند. برای تقویت و توسعه این نگاه است که باید به کمپین‌های اجتماعی توجه ویژه داشته باشیم و به‌روز، موضوعی و متناسب با نیازها آن را تعریف و طراحی و اجرایی کنیم. این یک تکلیف اخلاقی برای احاد جامعه‌ای است که امامی چون حضرت امام حسن مجتبی (ع) دارند که آواز گرامت و دستگیری اش، ۱۴ قرن است که آواز می‌شود و درسی است که به هر خوانش، زندگی‌هایی را نجات می‌دهد. در همین مکتب حسنی است که بیشتر به این واقعیت پی می‌بریم که «ما به هم ربط داریم» و باید نسبت به غم و شادی هم احساس مسئولیت کنیم. تقسیم شادی یک سنت است و غم‌زدایی از چهره‌ها یک ضرورت اجتماعی که در کمپین‌ها باید بدان توجه داشته باشیم. این باعث ارتقای روحیه تعاون و بالاتر از آن روحیه اخوت در جامعه می‌شود.

چندی پیش که در مراسم سالگرد روزنامه شهر آرا تأکید کردم «ما به هم ربط داریم» و تبلیغات شهر آرا بدان اختصاص یافت، برخی افراد گفتند که مأموریت حل مشکلات شهروندان با حکومت است و ما تکلیفی نداریم. در پاسخ گفتم که آموزه‌های دینی، بطلان این گزاره را به تأکید بیان می‌کند و ما را به همکاری و بودن باهم و برای هم می‌خواند. نگاه به کارکرد دولت‌ها در تعریف مدرن و امروزی آن‌ها نشان می‌دهد که برای اصلاح امور نیازمند به فعال‌سازی ظرفیت‌های مردمی هستیم و تجربه نیز گواهی می‌دهد آنچه دولت‌ها و نهاد‌های دولتی به دلیل ساختارهای بوروکراتیک نتوانند، مردم نتوانند و به انجام رسانند، تجربه جهانی گرہ‌گشایی کمپین‌ها یا همان «همگرایی» خودمان نشان می‌دهد که می‌توان با همراهی همگان این گرہ‌ها را گشود. اینکه از کمپین سخن می‌گوییم، فرائز از معنای لغوی این واژه و به‌دوراز فعالیت‌های مقطعی سیاسی و ناظر به انتخابات است، بلکه با پذیرش مقطعی بودن کمپین به کارکرد اجتماعی، انسانی آن در راستای ارتقای روحیه «تعاون بر خیر و تقوا» است که فرمان قرآن است و نه تنها گرفتاری‌ها را برطرف می‌کند، بلکه بر گسست‌های اجتماعی در جامعه، راه می‌بندد و احاد جامعه را به اخوت دینی نزدیک‌تر می‌کند. با نگاه به این کارکرد است که می‌گوییم حتی اگر نهاد‌های حکومتی و عمومی بتوانند همه مشکلات جامعه و احاد آن را حل کنند، باز برای ارتقای روحیه نوع‌دوستی و اخلاق زیستی همکاری در امور خیر، ضرورت دارد کمپین‌های اجتماعی و گرہ‌گشایی به انجام رسد تا جلو واگرایی اجتماعی را بگیرد و این واقعیت مشحون از حقیقت را به ما یادآورد که: ما به هم ربط داریم. این هم فرائز از یک شعار، یک راهبردمهم‌جانبه و عمیق است که می‌تواند ما را به مقصود و مقصد عالی برساند؛ چه به فرموده حضرت حافظ:

مابدان مقصد عالی نتوانیم رسید

هم مگر پیش نهد لطف شما گامی چند...

و چنان که روزنامه نگار قدیمی شهرمان پیش‌تر نوشته بود: این فقط ساختمان‌ها نیستند که به هم تکیه می‌دهند تا بگویند به هم ربط دارند؛ ما شهروندانی که در این خانه‌ها زندگی می‌کنیم، بیشتر از سازه‌ها به هم ربط داریم. پس باید گامی چند به پیش برداریم. همین امروز هم باید شتاب دهیم گام‌ها را که فردا گامی خیلی دیر می‌شود!

صدای متفاوت

«صدای آهسته»

افشین هاشمی در نشست نقد و بررسی فیلمش در مشهد از ویژگی‌های آن می‌گوید

«از آنجایی که ممکن است بعضی‌ها با پیش‌زمینه‌ای از نمایش‌های مردمی و سریال‌هایی که من بازی کرده‌ام، برای تماشای فیلم من آمده باشند، می‌خواستم این پیش‌آگاهی را بدهم که این فیلم شبیه آن‌ها نیست، فیلمی که امشب می‌بینید، کمی فرم‌گراست با محتوایی متفاوت از آنچه ممکن است در سینمای روز مه ببینید...»

سریال بی‌مهری به قاضیان مشهدی

بازخوانی قصه تلخ خداحافظی داوران نسل طلایی فوتبال

درست شبیه شگفتی کنار گذاشته شدن نام یک ستاره از فهرست تیم ملی فوتبال یک کشور؛ تصورش را بکنید مسی از فهرست اسکالونی خط بخورد یا رونالدو ایش با سانتوس توی یک جوی نرود و از فهرست برزیلی‌های اروپا بیرون گذاشته شود. اصلاً چرا راه دوری می‌رویم...

شرکت‌های شاکی بادیست‌های خالی

در حالی اکتشاف در ۳۰ هزار کیلومتر مربع از اراضی استان به شرکتی دولتی و غیربومی واگذار شده است که بخش خصوصی استان از این اتفاق ناراضی است

عکس: نیما نجف زاده شهرآرا

یادداشت

مشکلات حل‌شدنی ورود زنان به ورزشگاه‌ها

کامبیز نوروزی
حقوق‌دان و فعال رسانه

بعد از سال‌ها گفت‌وگو و مجادله، سرانجام قرار بر این شد که تعدادی از بلیت‌های ورزشگاه آزادی برای یک مسابقه فوتبال ملی، به زنان نیز فروخته شود. زنان می‌توانند در ورزشگاه حاضر شوند و این مسابقه را از نزدیک ببینند. این اتفاق با مداخله فیفا رخ داده است.

در نظام مدیریتی کشور بحث و مجادله‌ها بر سر صادر کردن یا نکردن جواز ورود بانوان به ورزشگاه برای تماشای مسابقات فوتبال، مدتی طولانی است که ادامه دارد. یکی از موانعی که برای ورود بانوان به ورزشگاه‌ها مطرح بوده، ناشی از برخی نظرات و فتاوی‌ای برخی آقایان مراجع محترم است که هریک به زبانی این کار را جایز ندانسته‌اند.

این در حالی است که عده‌ای از زنان کشور خواستار برخورداری از حق ورود به ورزشگاه‌ها بوده‌اند. از سوی دیگر مقررات بین‌المللی فوتبال نیز بر این حق زنان تأکید دارد. در واقع ممنوعیت ورود زنان به ورزشگاه‌ها از یک سو موجب ناراضی عده‌ای از بانوان است و از سوی دیگر به‌منزله نوعی مقابله با مقررات بین‌المللی فوتبال تلقی می‌شود که برای ورزش کشور می‌تواند آثاری نامطلوب داشته باشد؛ در حالی که حضور بین‌المللی ورزش موقعیت مناسبی برای طرح نام ایران در صحنه جهانی است. در کنار این‌ها به نظر می‌رسد مسئله ورود زنان به ورزشگاه‌ها، بدون حرمت ذاتی است. برخی از موضوعات ذاتاً حرام‌اند و حکم‌اولی درباره آن‌ها حرمت است؛ مانند ربا و شرب خمر؛ اما بعید می‌دانم و ندیده‌ام که کسی از میان آقایان فقها بر این عقیده شرعی باشد که ورود زنان به ورزشگاه‌ها، واجد حرمت ذاتی است؛ بلکه به نظر می‌رسد آقایانی که نظر به عدم جواز ورود بانوان به ورزشگاه‌ها داشته‌اند، بیشتر به آثار و عواقب احتمالی آن نظر داشته و بر این عقیده‌اند که حضور بانوان در ورزشگاه‌ها ممکن است موجب بروز فساد شود و بیم‌ووقع‌گناه در آن باشد. در این باره نکته‌ها می‌شود گفت که به ۳ موضوع مختصر اکتفا می‌شود:

اول: اینکه در بسیاری از امور اجتماعی همواره بیم ووقع‌گناه می‌رود؛ آیا این بیم به تنهایی می‌تواند موجب حرمت شود؟

مثلاً حتی در رفت‌وآمد عادی در خیابان نیز بیم وقوع گناه است، اما این دلیل نمی‌شود که گفته شود رفت‌وآمد به خیابان شرعاً مجاز نیست. دوم: اینکه بنا به غلبه و آنچه رایج است، افراد برای دیدن یک مسابقه و تشویق تیم محبوب خود به ورزشگاه‌ها می‌روند. ممکن است در میان این اکثریت، اقلیتی هم باشند که رفتاری نادرست و حتی گناه‌آلود داشته باشند. مثلاً همین الان که فقط آقایان مجاز به حضور در ورزشگاه‌ها هستند، اقلیتی وجود دارند که مرتکب فعل حرامی مانند توهین و فحاشی و تعرض به حیثیت دیگران، مانند بازیکنان و داوران و مربیان می‌شوند. رفتار نادرست و غیراخلاقی و غیرشرعی این اقلیت موجب نشده است که ورود کل آقایان به ورزشگاه‌ها ممنوع یا حرام باشد. احکام و مقررات بر اساس آنچه غالب است و رواج دارد، صادر می‌شوند.

سوم: اینکه از جمله نگرانی‌های ورود زنان به ورزشگاه‌ها، بیم اختلاط میان زنان و مردان نامحرم است. این نگرانی می‌تواند با تفکیک فضا‌های مربوط به جایگاه تماشاچیان و بخش‌های خدماتی و حمل‌ونقل برطرف شود. با توجه به تقاضاهای بخش‌هایی از جامعه زنان و آثار بین‌المللی این موضوع، می‌توان گفت مجموعه شرایط حاکم بر این موضوع چنان است که به‌راحتی می‌توان راه حل‌هایی را برای حضور زنان در ورزشگاه‌ها برای تماشای همه مسابقات تهیه کرد که هم با حقوق ملت سازگار باشد، هم بیم اشکالات احتمالی شرعی نداشته باشد و هم اینکه قابلیت اجرایی داشته باشد.

خیلی بهتر است که تصمیم به اجازه حضور زنان در ورزشگاه‌ها برای همه مسابقات به‌صورت مستقل در داخل کشور گرفته و اجرا شود تا جایی برای مداخله خارجی، یعنی فیفا، در این موضوع باز نشود و چنین تصمیمی گردد.

با موضوعی که واقعا ذاتاً یک مسئله نیست، نباید طوری رفتار شود که به یک مسئله تبدیل شود. ●

مجموعه آبی، روباز چهار فصل

بانوان: همه روزه ۱۰ الی ۱۶
آقایان: همه روزه ۱۷ الی ۲۴

استخر شنا، جکوزی، حمام آفتاب، سونا بخار
سونا خشک، ماساژ، حمام ترکی، رستوران

مجموعه فرهنگ ورزش ارمغان

بلوار فردوسی، خیابان رسالت
www.ArmaghanSport.ir
ArmaghanClub

۳۶۰۰۷
تلفن گویا ۲۴